Ч. 191. Субота 25 серпня (7 вересня) 1901. Рік XI.

Зиходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — Австрийско-российскі відносини. Справа інститута сьв. Єронима в Римі. — Голод в Росиї).*

Віденьскі часописи доносять, що в таборі німецкім зродила ся гадка, аби ще перед скликанем ради державної в другій половині жовтня скликати до Відня конференцию провідників посольских клюбів. На тій конференциї має бути обговорена проґрама робіт посольскої палати, а іменно має бути на кождий случай забезпечене полагоджене в сім році буджету. Дальше має бути обговорена справа обсади місця першого віцепрезидента, опорожненого в наслідок уступленя дра Прадого. Та конференция має відбути ся в першім тиждни жовтня. В тім місяци відбуде ся в Інсбруці нарада німецкого народного сторонництва. — Дальше доносять часописи, що пан Міністер др. Резек прибуде дня 10. с. м. до Відня, відтак удасть ся до Гутенбурґа, аби відбути нараду з послом др. Пацаком. В тій конференциї возьмуть участь також посли Кафтан і Герольд. Праскі часописи доносять, що вскорі поновить ся проба заключеня виборчого союза поміж шляхтою консервативною а вірноконституцийною. Правительство має в тій справі посередничити.

По довшій полемічній дискусиї між Австро-Угорщиною а Росиєю, як-раз заговорено голосно о евентуальній візиті російского міністра справ заграничних ґрафа Лямбсдорфа у Відни. Приїзд єго мав би задокументувати перед сьвітом, що відносини між російскою імпериєю і монархією Габсбурґів о много ліпші, ніж би то можна вносити з крику праси, а іменно угорскої. Ґраф Лямбсдорф мав би у Відни зложити заяву взглядом намірів Росиї на Балканах і пояснити концентрацию війск над границею російскою, яка викликала в Румунії немале занепокоєнє. В тій справі містить Magyar Nemzet півофициальний комунікат, очевидно інспірований, в котрім сказано, що занепокоєнє повстало лише з хибного пониманя австрийско-російского договору. Задачею договору не є усунути противні інтереси Австро-Угорщини і Росиї на Балканах, але витворенє такого modus vivendi, щоби ті противности не псували дружних відносин обох держав. А Росия не переступила до тепер границї, назначеної їй названим договором, тож нема й мови, щоби той договор захитав ся, а тим менше перестав обі сторони обовязувати.

В австро-італїяньских і хорватских часописях вже від кількох днів веде ся оживлена полєміка в справі інститута San Girolamo (сьв. Єронїма) в Римі. Істория тої справи така: В Римі оснував якийсь Дальматинець в 1470 р. братство і господу сьв. Єронїма, затверджені папами. Братство було все самостійним та независимим і управляли ним мірскі люди. З часом удало ся замешкалим там Хорватам захватити власть враз із чотиро-мілїоновим майном в свої руки, і ще вкінци хорватский сьвященик Пазман став безконтрольним завідовником інститута. Не могло се подобати ся дальматиньским та істрийским Італїянцям. Тож під проводом Алячевича, кореспондента італїяньских і сербских часописий дальматиньских, осїлі в Римі Дальматинці зайшли до господи San Girolamo, заняли комнати, вивісили свою хоругов на домі — і розтелєґрафували до італїяньского королївства і до посадника міста Задару, що яко єдино управнені відбили своє майно від хорватских привластителїв. В цілій тій справі займаве те, що окупувавші господу уважають себе Дальматино-Італїянцями, не підданими Австриї, але Італиї, та що сей крок може уважатись конфіскатою майна на користь Італиї, бо хотяй після ґаранцийного закона з 1871 р. всі церковні фундациї не підлежать юрисдикциї королївства італїяньского, то знов після закона з 1890 р. власне добродійні заведеня підлягають надзорови власти. В засаді і сей інститут, що повстав з фундациї заграничних і служить убогим провінциям австрийских, а не італїяньских, стоїть під австрийским протекторатом, та мимо того італїяньске правительство іменувало вже тимчасово куратора інститута, щоби покористуватись тим випадком.

Російский міністер внутрішних справ оповістив обіжник до начальників ґуберній, в яких панує голод, з порученем, щоби старали ся о поживу для люду і в той спосіб бодай в части зменшили розміри нещастя. Обіжник відносить ся до ґуберній: вятскої, воронежскої, екатеринославскої, казаньскої, оренбургкої, пермскої, самарскої, симбірскої, таврицкої, уфимскої і харківскої, а тон, в якім він держаний, доказує, що голодове нещастє в Росиї і сего року велике та страшне.

---

1)

## РОМАН МІЛЇОНЕРКИ.

**(Образок з льондоньского житя.)**

— Але чому ти, Норо, не віддала ся? — так спитала молода Міс Май свою каліфорнійску приятельку: — така знатна дама, як ти; хороша, добре вихована, а до того ще й мілїонерка!

— То мій диямантовий нашийник тому винен, люба Май; той сам нашийник, котрий ти так дуже подивляла, — відповіла Каліфорнійка.

— Твій диямантовий нашийник? Ну, я гадаю, що як-раз він повинен був тобі досить скоро придбати чоловіка. Таже той диямантовий нашийник сам один представляє вже значний масток.

— То правда, моя люба; — може аж надто правда! — сказала Каліфорнійка, і призадумала ся, підчас коли єї очи задумчиво споглядали перед себе. — Колись при нагоді я тобі все розкажу.

— Нї, нї, розкажи таки зараз, моя солоденька! — Чуєш? Таки зараз! Ми тепер самі а то й змеркає ся і як-раз догідна пора до оповіданя.

Каліфорнійка через хвилю не знала що робити, але відтак зачала оповідати. — То послухай, коли хочеш, моя люба Май!

Я приїхала була як-раз з Каліфорнії до Льондону, і перебувала тут у Лєді Гемільтон. Єї чоловік дістав був шляхотство за якусь прислугу, яку зробив анґлійскому правительству в Індиї. Єго не було нїколи в Льондонї. Чи льорд перебував ще дальше в Індиї, не знаю. Ми Каліфорнійки не дуже розпитуємо про родинні відносини. То лиш річ певна, що лєді Гемільтон належала до тих знатних людий, що то анонсують в „Times“: „Дама з висшого стану, що повертає ся у найвисших кругах товариских, приняла би охотно за відповідною заплатою якогось гостя до свого дому. Дає і жадає близших інформаций, та ручить за як найбільшу тайну. Адреса: Джонс, аґентура для ґувернанток 999 Піккаділї В“.

То зовсім чистий інтерес! Платиш що тиждня своїх 360 корон, а за то вводять тебе в найліпші круги анґлійскої суспільности.

— А треба тобі знати, що я поїхала до Европи зовсім на власну руку; не мала при собі нїкого, нїякої мужескої опіки, а навіть нїякої жіночої, крім моєї покоївки. Щож я могла лїпшого зробити, як навідати ся до лєді Гемільтон?

— Через ваші недискретні ґазети знав вже цілий Льондон, що я донька найбільшого богача в Каліфорнії. Наслідком того стала я дуже борзо популярною, іменно же коли мене виділи кілька разів в театрі і на концертах, і коли всі, не так мене, як мої диямантп могли подивляти. Неодин із ваших анґлійских пірів [1]) був би дуже радо оженив ся з моїми диямантами. Але я Каліфорнійка; ви, анґлійскі дівчата будете може з мене сьміяти ся, та скажете, що я занадто романтична, бо менї не забагало ся вашого пірства, а до того мала я ще й то переконанє, що тоті анґлійскі піри мали більше охоти женити ся з моїми диямантами, як зі мною.

Під конець сезону, коли в Льондонї ставало тихійше, сказала менї лєді Гемільтон, що ми би добре зробили, як би тепер їздили в гостину по селах. Я, розуміє ся, на то пристала, таже я платила прецї грубі гроші за то, щоби она вводила мене в анґлійскі товариства. Як то ягнятко дала ся я терпеливо водити пани Гемільтон, куди лиш їй подобало ся. Того я була певна, що она поведе мене лиш в добрі, ба, в найлїпші круги товариські, бо слава моїх диямантів отворила їй всюди двері.

А що я до того платила як найточнїйше що тиждня мої 360 корон, все одно, чи ми були в Льондонї, чи на селї, чи в єї власнім домі, чи яко гості в чужих домах, то она мала в тім особливий інтерес водити мене по своїх знакомих і приятелях. Була навіть рада з того, що я підчас мого першого сезону не залюбила ся в якімсь маркізї, ґрафі або пірі. Межи нами станула мовчки згода: я платила

---

[1]) Пір — Peer, титул членів з найвисшої анґлійскої аристократиї. У Франциї: пер (pair) член палати панів.

## Вислід вчерашних виборів до сойму.

Крім поданих нами вчера послів, вибрано ще слідуючих в повітах:

Бяла: Фр. Крамарчик.
Бохня: Здисл. Влодек.
Бжеско: Гец-Окоцимский.
Березів: Зд. Скшиньский.
Бучач: Арт. Целецкий.
Хшанів: Ґр. Андр. Потоцкий.
Чесанів: Ів. Ґноїньский.
Чортків: Др. Ст. Рудроф.
Домброва: О. Ант. Вильчкевич.
Долина: О. Богачевский.
Дрогобич: К. Охримович.
Горлиці: Волод. Плоцкий.
Грибів: Мих. Гуза.
Городенка: Ант. Теодорович.
Гусятин: Ґр. Ад. Ґолуховский.
Ярослав: Кн. Юр. Чарториский.
Ясло: О. Кар. Крементовский.
Яворів: Ґр. Ів. Шептицкий.
Кольбушова: Ґр. Тишкевич.
Краків: О. Андр. Шпондер.
Лиманова: Ґр. Ант. Водзицкий.
Ланцут: Бол. Жардецкий.
Мелець: Фр. Кремпа.
Мостиска: Ґр. Стан. Стадницкий.
Мисленицї: Кн. Каз. Любомирский.
Низько: Др. Бл. Костгайм.
Новий Санч: Стан. Поточек.
Новий Торг: Др. Ів. Беднарский.
Пильзно: Тит. Буйновский.
Рогатин: Др. Андр. Могильницкий.
Ропчиці: Ексц. Єнджейович.
Ряшів: Том. Шаєр.
Самбір: Фел. Созаньский.
Сяник: Волод. Трусколяский.
Снятин: Стеф. Мойса-Росохацкий.
Сокаль: Др. Винк. Країньский.
Старий Самбір: Стан. Аґопсович.
Тарнобжеґ: Ґр. Зд. Тарновский.
Тарнів: Кн. Евст. Санґушко.
Товмач: Урбаньский.
Теребовля: Ґр. Юр. Баворовский.
Вадовицї: О. Стан. Стояловский.
Величка: Сколишевский.
Живець: Войт. Швед.

## Новинки.

*Львів дня 6 го вересня 1901.*

— **Іменованя.** П. Намістник іменував санітарних концепістів: дра Кар. Ґижицкого і дра Тад. Милевского лїкарями повітовими, а асистентів санітарних дра Каз. Мерошевского і дра Юл. Любовецкого концепістами санїтарними.

— **Письменний іспит зрілости** в висшій школї реальній у Львові зачне ся дня 9-го, а устний 16-го с. м.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** подає до відомости, що почавши від дня 30-го серпня с. р. дозволені суть в обороті з Болгариєю почтові пакети до ваги 5 клгр.

— **Провінциялом оо. Василїян** реформованих, на місце о. Мих. Мицельского, іменований о. Петро Бапст.

— **Спілка для господарства і торговлї в Перемишли** оповіщує: „Заявляємо, що ми вже розпочали висилку жита „Ваза“ і „Тріюмф“ як також пшениці білої і „Перлївки“. Хто ще не замовив, просимо о скоре замовлене, бо не ручимо, чи запаси вскорі не вичерпають ся. Цїнники тих насїнь, як і прочих висилаємо на жадане франко. Рівпочасно відносимо ся до всїх Р. Т. хлїборобів в справі закупна знарядів господарских, остерігаючи їх перед закупном тих знарядів у гандлярів жидівских, щоби не попали в лапи несовістного визиску, як то стало ся в дуже многих случаях в Перемишли, о чім „Ехо Перемиске“ дня 25-го серпня писало. Просимо наших Р. Т. агентів, як і всїх Р. Т. хлїборобів відносити ся в справі закупна знарядів господарских до своєї Спілки, котра всїми силами для добра свого народу працює і старає ся о охорону нашого хлїбороба перед несовістним визиском. Тому з повним довірєм просимо відносити ся до нас, а ми зовсїм безінтересовно подамо всяку пораду в закупнї знарядів господарских і або предложимо свої знаряди господарскі, або будемо посередниками і закупнї з найсолїднїйших фабрик. Цїнники на жадане перешлемо франко.

— **З України** „Кіевская Старина“ приносить кілька цїкавих вісток з України. І так: Звістний композитор Микола Лисенко вибирає ся зі своїм хором на артистичну поїздку по Росиї і обїде всї більші міста, почавши від Варшави, де відбуде ся перший концерт. Лисенків хор складає ся з 50 людий, а випліколений в 100 хорових нумерах. — Полтавска городска дума (міска рада) назвала кільканацять улиць в новій дїльници міста в сторонї двірця київско-полтавскої зелїзницї — історичними українськими іменами. Є там улицї: Запорожска, Кочубеївска, Шевченківска, Іскри. Кулїша, Квітки, Костомарова, Петра Могили Сковороди. Кобзарска, Гайдамацка, Гетьманьска, Хмїльницкого і т. д. — Мінїстерство внутрішних дїл відкинуло просьбу українских агрономів Н Горленка і В. Яблоновского о дозвіл видаваня українского півмісячника „Степ“, що мав виходити в Херсонї з слїдуючою програмою: белетристика, публицистика, дописи, наукові статї і агрономічно-економічні статї.

— **Земля на продажу.** Війт Карпат і старший брат церковний Логаза в Буківцї оголошують таку відозву: „Рускі селяни! Чверть милї від зелїзничої стациї Олешів, товмацкого повіта, есть на продаж село Б у к і в н а. Продає его „Подільский Банк“ в Тернополї за 70 до 80 тисячів риньских на лїцитациї дня 8-го вересня с. р. Вадіюм 10.000 зр. Прибувайте рускі селяни з цїлого краю, замовляйте землю, складайте по 200 К завдатку. Купім село ми, хлопи. Село Буківна чисто руске, положене на рівнинї межи лїсами. недалеко від Днїстра; земля гарна: є 300 моргів орного поля, є і пасовище. і лїса 500 моргів. Над Днїстром находить ся 30 моргів пасовища для 80 пар волів, по 24 зр. від пари. Можна випасати гарну худобу і продавати з зиском на великих ярмарках кождої середи в Товмачи. Околиця гарна і здорова. Морг землї продає ся по 100—120 зр. Обвістіть

---

своїх 360 корон, а она волочила мене за собою по анґлїйских аристократичних домах, а мушу сказати, що она брала тих 360 корон за то, що через мене знаходила вступ до домів, котрі би їй без американьскої спадкоємниці і єї диямантової колїї нїколи не були отворили ся.

В трету нашу гостину вибрали ся ми були на село недалеко від Гемшір. Щоби менї зробити приятність, запрошено також і якогось льорда, наймолодшого сина якогось князя — розуміє ся, не лиш на то, щоби він подивив ся на мої диямантн. Перших три днї я страшенно нудила ся. Здавало ся, що кождого в сїм домі дуже то обходило, що мій тато один із найбільших богачів в полудневій Калїфорнії. Приходило ся таки вдуріти, моя люба Май. Ну, а ти працї знаєш, які тоті дами з вашої аристократиї по селах! Наконець третої ночи щезла тота нудьга, яка мене мучила; я мала пригоду, правдиву пригоду з живим, таки правдивим мужчиною; дїйстно романтична стріча, як би з якоїсь дуже займаючої повісти.

Того вечера мала я на собі при столї мій диямантовий нашийник. Той льорд, про котрого я тобі вже казала, повів мене до стола; він позирав ся дуже на мої диямантн, але впрочім зовсїм а зовсїм не був дотепний. Була може одинайцята година, коли ми всї лягали вже спати — а бодай дами. Панове ще лишили ся, розуміє ся, щоби посьміяти ся з нас женщин. Я пішла до своєї комнати і впорядкувавши волосє до нічної тоалети, казала покоївці лягати спати. Я, бачиш, заким ще мій тато став властителем копальнї срібла, не привикла була до того, щоби хтось другий помагав менї розбирати ся та й тепер того не люблю. Я зачала як-раз розбирати ся і здоймила з себе брилянтовий нашийник та поклала его на стіл. Звичайно кладу его до шкатулки призначеної на дорогоцїнности; але того вечера я того не зробила, сама не знаю длячого; я була якась утомлена, якась не своя — може длятого, що мене винудив при столї той син князя. Відтак поскладала я ще деякі дрібницї і оглянулась за моїм неґліжом. Моя покоївка мабуть забула покласти его на своїм місци — на кріслї коло постелї; отже я пішла сама до шафи, де була моя одїж. Як-раз хочу виймати то, що менї потреба, коли в шафї щось борзо зарушало ся і коли я приступила ся близше, щось борзенько сховало ся поза мою найкрасшу візитову сукню. Я зразу гадала, що то може щур і вже хотїла наробити крику, але нараз почула щось мягкого, теплого, — як би людску руку. Коли я впевнила ся, що то нїчого гіршого як лиш чоловік, то вже не мала охоти кричати, відсунула суквї на бік і придивила ся лїпше.

Моя люба Май! То був дїйстно справдешний мужчина і стояв там — як би задеревілий. Ти може гадаєш, що я дуже напудила ся; але деж там, поправдї сказавши, то була для мене лиш мала несподїванка. Я станула проти него і видивила ся на него. Він подивив ся знову на мене і то таким оком, таким якимсь поглядом, що більше виглядав на якийсь дивний, на такий, як би він хотїв щось зміркувати по менї, але не так як би він злякав ся або хотїв мене перестрашити. Тогди я собі пригадала, що я вже до половини розібрана і що той чоловік дивить ся на мене. Я чула, що цїла почервоніла ся. Він, видко, здогадав ся також, що зі мною дїє ся, але не міг мені зараз помочи, хоч видів, що я цїла спаленїла. Не кажучи анї слова виймив з шафи мій неґліж і накинув на мене. Зробив то так, як роблять великі пани, коли помагають дамам при танци або в театрі.

— Дякую вам — сказала я і усьміхнула ся. — Простіть менї! — Нема за що — відповів він — противно я повинен би просити вас, щоби ви менї вибачили то, що я тут вліз. — А его поведене було таке як би якого джентельмена.

— Ну, добре — сказала я на то — чогож ви, коли можна спитати, — прийшли сюди?

— Прошу лиш не робіть крику, — відповів він і ще лїпше видивив ся на мене, підчас коли я поправляла неґліж на собі. — Я не маю права тут бути. Жалую того дуже, що я вас перепудив. Піду собі зараз звідси і то тихенько на пальцях, коли менї позволите. Вступлю ся зараз з сего дому.

Він пустив ся до дверий, а я заступила єму дорогу. Нї, нї, — сказала я — не сею дорогою. Та й під нїяким услівєм, доки менї не дасте якогось виясненя.

Він зі страхом видивив ся на мене.

— Чи хочете мене змусити до того? — спитав він.

Я потакнула головою. — А вжеж, що змушу вас до того.

— Ну, то стало ся ізза ваших диямантів — відповів він слабим голосом, відвернувшись лицем на бік, щоби уникнути моїх очий.

— Все тота сама істория — відповіла я сьміючись. — Всї анґлїйскі панове залюблюють ся в моїх диямантах. Я гадала, що ви скажете щось нового, щось оріґінального.

Він усьміхнув ся якось дивно.

— Ви мене не розумієте — докинув він;— я прийшов лиш ізза ваших диямантів, не ізза вас.

— Ну, то неконче чемно — сказала я на то. — Тутешні люди по найбільшій части чемнїйші, бо они готові разом з диямантами взяти й то, що до них належить.

— Але я вас, панно Фляпаґан, доси ще нїколи не видів — сказав він на то і так якось подивив ся, що менї аж хотїло ся сьміяти з его заклопотаня.

— Вибачте — відозвала ся я; — коли ви мене ще нїколи перед тим не виділи, то звідки знаєте, як я називаю ся?

…, що вибирають ся за океан, нехай їдуть в…укiвну; певно лучше жити вигiдно на родинi, …м пропадати в чужинi! Прибувайте-ж рускi …ляни з завдатками!

— **Іспит зрілости**, поправчий, в мужескiй учительскiй семинарiї в Сокали, розпiчне ся дня 17-го с. м. о 8-iй годинї рано частию письменною. Устний iспит вiдбуде ся дня 18-го с. м. Інтересо…нї мають зголосити ся до iспиту дня 16 с. м. в канцелярiї семинариї.

— **Іспити зрілости** письменнї будуть вiдбувати ся в мужескiй семинарiї учительскiй у Львовi в днях 10, 11 i 12 вересня. Устнї iспити i поправки вiдбудуть ся дня 13 i 14 с. м. Кандидати, котрi мають складати поправку з математики, або з якого небудь язика, мають зголосити ся в Дирекциї найпiзнїйше до дня 12-го с. м. о 8-iй годинї рано.

— **Огородничa вистава у Відни** вiдбуде ся в першiй половинї жовтня с. р. Краевий видiл Галичини поручив огородничому товариству в Краковi, заняти ся устроєнем вiддiлу для Галичини. Всякi зголошеня в справi вiденьскої вистави приймає др. Станислав Голїньский, краевий iнструктор огородництва в Краковi, ул. Стаховского ч. 81.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускiм „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть вiдбувати ся 3 рази в тиждни, т. в. в понедiлок, середу i пятницю для учеників молодших вiд 1/2 6—1/2 7 години, для старших вiд 1/2 7—1/2 8 години вечером. Вписи вiдбувають ся в тих самих днях i годинах вiд дня 2-го вересня, ул. Пiдвале ч. 7. Вкладка мiсячна виносить 1 К. Вправи вiдбувати ся будуть пiд доглядом i управою вишколених настоятелїв. За старшину товариства гiмн. „Сокiл“: Др. *Гукевич*, за голову, *Денис Кучика*, справник.

— **Аптика в зелїзничих поїздах.** Пiсля вiстий з Петербурга, намiряє росийске правительство завести на всiх зелїзницях держави аптики в поїздах, щоби нести в наглячих случаях помiч подорожним.

— **Нещастна пригода.** Дня 31-го серпня копали в Козловi глину 22-лїтний Войтїх Сикорский i 19-лїтний Василь Доля. Серед копаня обiрвав ся берег i присипав обох. Сикорского добули ще живого, а Доля погиб на мiсци. Тягар глини, який присипав нещастного, виносить до 200 фiр.

— **Жиди на росийских унїверситетах.** „Южний Край“ доносить, що в харкiвскiм унїверситетї одержано розпорядженє мiнїстра народної просьвiти призволяюче принимати жидiв на унїверситети пiсля слїдуючої норми: для унїверситетiв петербурского i московского 20%, для новоросийского (одеского) 7%, а для прочих 3%.

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Вiдень** 6 вересня. Цiсар удав ся вчера з дружиною на маневри до Веспрем на Угорщинї.

**Вiдень** 6 вересня. Президент мiнїстрiв др. Кербер розпочав вже конференциї з визначними полiтиками в справi проґрами робiт осiнної парляментарної сесиї. Вчера конферував др. Кербер з дром Деймом. В найблизших днях прибуде тут др. Пацак.

**Будапешт** 6 вересня. Угорский сойм вiдбув вчера послїдне засїданє. Сесию замкнено окликами в честь короля.

**Берлин** 6 вересня. Хiньске посольство з кн. Цуном на чолї прибуло тут вчера з Потсдаму. Кн. Цун замешкав в готели.

**Петербург** 6. вересня. Цар прийме сербского короля Александра i жену Драгу по поворотї з заграницї,в Ливаднї.

**Брукселя** 6. вересня. Впевнюють тут рiшучо, що цар прийме президента Крiґера, але аж по поворотї з заграницї, в Ливадиї.

---

— Я чув, що ви тут перебуваєте — та й прийшов.

— Чи хочете тим сказати, що займаєтесь ремеслом, до котрого служать довгi пальцi?

— Так, але не з фаху — вiдповiв вiн — а лиш з любительства. Лиш в сiм однїсенькiм случаю.

— От дивiть ся, яка то культура в Анґлiї! — сказала я на то. — Те дiйстно щось значить! Ось стою тут i балакаю спокiйно зi злодiєм серед темної ночи! Я би нiколи того й не була погадала, що то може бути! Ви тут в Анґлiї якось i то умiєте! Я мала вас за джентльмена.

— Бо я й джентльмен — сказав вiн на то i став червоний як бурак.

— А бодай я був ним аж доси. Аж тепер я перший раз став злочинцем — сеї ночи.

Я подивила ся по нiм вiд стiп до голови. Мене минув вже був весь страх i цiла подiя була для мене забавна. Якась англiйска молода дама була би може перепудила ся — так, що була би язик в ротї забула; але моя iрийска кров i моє калiфорнiйске вихованє заставили мене за хвильку дивитись на цiлу справу лиш з комiчного боку. Той чоловiк був в самiм дїлї очевидно джентльменом — можна єго було уважати за офiцира. Мене кортiло дуже знати, що єго темної ночи привело до моєї комнати, але при тiм я й вiдчувала, як небезпечним було положенє i для мене. Як легко мiг хтось пiдслухати нашу розмову i зле зрозумiти обставини.

— Лїпше зробите, як собi тепер пiдете— сказала я i вложила мiй диямантовий нашийник до шкатулки. — Як би хтось зачув тут ваш розмову....

Вiн став тихiйше говорити i сказав: Дякую вам. — А при тiм i зiтхнув тихо. — О, якi ви добрi, якi сердечнї. Отже хочете, щоби я вийшов собi на волю? Не наробите крику в хатї?

— Крику в хатї! — сказала я на то. — Щоби зараз всїм дати знати, що в моїй спальни був якийсь мужчина сам на сам зi мною? То за що ви мене маєте?

Вiн подивив ся на мене ще бiльше здивований як перед тим.

— О, дякую вам — сказав ще раз. — Як же зможу вам за то вiдвдячити ся?! — I вiн глубоко тронутий пустив ся до дверий.

— Я єго задержала. Не сюди дорога — сказала я; мусите тою самою дорогою вертати, котрою i прийшли. Через вiкно!

— А ви-ж звiдки знаєте, що я прийшов вiкном? — спитав вiн здивований по короткiй мовчанцї.

— Бо дверi були замкненi на засувку — вiдповiла я. — Я переконала ся о тiм заким ще вас побачила.

Я подала єму руку.

— Добранiч, пане злодiю — сказала я весело; — я вам дуже вдячна; ви поступили собi як джентльмен.

Вiн тронутий глубоко стиснув менї руку.

— Як дивне ваше поведенє — сказав вiн — а якi ви при тiм вiдважнi! Зовсїм не такi як була би яка Анґлiйка.

Ще раз устиснув менї руку i пустив ся до вiкна.

— То хиба мушу iти сею дорогою. — Зле стало ся, що я прийшов сюди, але я не знав иншої ради, вiрте менї.

Вiн вилiз на вiкно i вже хотiв спускати ся на долину аж я сказала до него: Заждiть хвилинку! Ви забули диявланти! I рiвночасно подала я єму шкатулку з дорогоцiнностями.

(Дальше буде).

---

## Рух поїздiв зелїзничих

важний вiд 1 мая 1901 пiсля середно-европ. год.

| посп. | особ. | Зi Львова |
|---|---|---|
| вiдходить | | |
| | | **День** |
| | 6·25 | До Станиславова, Пiдвисокого. Потутор |
| | 6·35 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Пiдволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·30 | „ Пiдволочиск в Пiдзамча |
| 8·30 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Вiдня |
| | 8·40 | „ „ Вiдня, Хирова, Стружа |
| | 9·00 | „ Сколього, Лавочного вiд 1/7 до 15/9. |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Пiдволочиск в гол. двiрця |
| | 10·25 | „ Iцкан, Сопова, Берґомету |
| | 10·20 | „ Белзця, Рави, Любачева |
| | 11·25 | „ Янова вiд 1/7 до 15/9 в недiлї i сьвята |
| 1·55 | | „ Пiдволочиск в гол. двiрця |
| 2·08 | | „ „ „ Пiдзамча |
| | 2·15 | „ Брухович вiд 7/5 до 10/9 в недiлї i сьвята |
| 2·40 | | „ Iцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | „ Кракова. Вiдня, Хабiвки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш вiд 1/6 до 30/9. |
| | 3·15 | „ Янова вiд 1/5 до 15/9. |
| | 3·20 | „ Зимноводи вiд 18/5 до 16/9. |
| | 3·26 | „ Брухович „ „ „ „ |
| | 3·30 | „ Ярослава |
| | | **Нiч** |
| 12·45 | | До Кракова, Вiдня, Берлина |
| 2·51 | | „ Iцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 7·52 | „ Брухович вiд 7/5 до 10/9. |
| | 6·10 | „ Iцкан, Радовець, Кiмполюнґа |
| | 6·20 | „ Кракова, Вiдня, Берна, Варшави а Орлова вiд 15/6 до 15/9. |
| | 6·30 | „ Янова вiд 1/5 до 15/9 в буднi дни |
| | 6·35 | „ Лавочного Мункача. Хирова |
| | 7.25 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 7·10 | „ Тернополя в гол. двiрця |
| | 7·33 | „ „ „ Пiдзамча |
| | 9·30 | „ Янова вiд 1/5 до 15/9 в недiлї i сьвята |
| | 10·30 | „ Iцкан, Гусятина, Радовець |
| | 11·— | „ Кракова, Вiдня, Iвонича |
| | 11·10 | „ Пiдволочиск, Бродiв в гол. двiрця |
| | 11·23 | „ „ Грималова в Пiдзамча |

| посп. | особ. | До Львова |
|---|---|---|
| приходить | | |
| | | **День** |
| | 4·40 | Зi Стрия, Самбора, Борислава |
| | 6·10 | „ Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Iцкан, Станиславова |
| | 6·46 | „ Брухович вiд 7/5 до 10/9. |
| | 7·10 | „ Зимноводи „ „ „ „ |
| | 7·45 | „ Янова (головний дворець) |
| | 8·10 | „ Лавочного „ „ |
| | 8·00 | „ Тернополя на Пiдзамче |
| | 7·40 | „ „ „ гол. дворець |
| | 8·15 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·50 | „ Кракова, Вiдня, Орлова |
| | 11·45 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | „ Iцкан, Черновець, Станиславова |
| | 12·55 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·35 | | „ Кракова, Вiдня |
| | 1·10 | „ Сколього, Хирова, а в Лавочного вiд 1/7 до 15/9. |
| 1·45 | | „ Iцкан, Станиславова |
| 2·20 | | „ Пiдволочиск на Пiдзамче |
| 2·35 | | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·10 | „ „ „ Пiдзамче |
| | 5·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·00 | „ Сокаля |
| | 5·50 | „ Кракова |
| 5 55 | | „ Чернiвцїв |
| | 3·14 | „ Брухович |
| | | **Нiч** |
| | 12·05 | З Сколього, Калуша, Борислава |
| 12·20 | | „ Черновець, Букарешту |
| 2·31 | | „ Кракова, Вiдня, Орлова |
| | 3·12 | „ Пiдволочиск на Пiдзамче |
| | 3·35 | „ „ „ гол. дворець |
| | 6·20 | „ Iцкан, Пiдвисокого, Ковови |
| | 9.11 | „ Янова вiд 1/5 до 31/5 i вiд 16/9 до 30/9 що дня, а вiд 1/6 до 15/9 в недiлю i сьвята |
| | 7·36 | „ Брухович вiд 7/5 до 30/6 i вiд 16/9 до 10/9. |
| | 8·50 | „ Брухович вiд 1/7 до 15/9 що день |
| 8·40 | | „ Кракова, Вiдня, Любачева |
| | 9·15 | „ Янова вiд 1/6 до 15/9. |
| | 9·15 | „ Кракова, Вiдня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Iцкан, Ковови, Пiдвисокого |
| | 10·25 | „ Пiдволочиск, Бродiв, Копичинець |
| | 10·38 | „ „ на гол. дворець |
| | 10·50 | „ Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМIТКА.** Пора нiчна числить ся вiд **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мiнут рано. Час середно-европейский рiжнить ся вiд львiвского о 36 мiнут. В мiстї видають бiлети їзди: Звичайнї бiлети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 вiд 7-ої рано до 8-ої вечером, а бiлети звичайнї i [illegible]кi иншi, тарифи, iлюстрованi провiдники, розклади їзди i т. п. бюро iнформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвiрю, сходи II. дверi ч. 52) в годинах урядових (вiд 8—3 а в сьвята вiд 9—12).

За редакцию вiдповiдає: Адам Креховецкий.

# І Н С Е Р А Т И.

## „NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

### Товариство для торговлї і складів чаю

### Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского.
Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

**Цїнник.**

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

| Ваґа пачки в фунт. рос. | Nr. 0 | 1 | 2 | 3 | 3 4 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | Чай з Цейльону |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1/1 | 15·20 | 11·— | 10·— | 9·— | 8·20 | 7·60 | 6·70 | 5·80 | 5·20 | 4·30 | 6·70 |
| 1/2 | 7·60 | 5·50 | 5·— | 4·50 | 4·10 | 3·80 | 3·35 | 2·90 | 2·60 | 2·15 | 3·35 |
| 1/4 | 3·80 | 2·75 | 2·55 | 2·25 | 2·05 | 1·90 | 1·70 | 1·45 | 1·30 | 1·10 | 1·70 |
| 1/8 | — | — | — | — | 1·05 | —·95 | —·85 | —·75 | —·65 | —·55 | —·85 |

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

## ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

**Важне для родин і шкіл!**

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на мiди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . . . . . . . 4 зр.
Христос при криници з Самаританкою *Карачч'ого* величини $37^{1}/_{2}$×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (питихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

# MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

**Разом 20 томів по зр. 6.**

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

**СТЕЛЛЯ** найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)